

JERRY LINDKVIST MÖTER LÖRDAGSGÄSTEN

LENA ARUHN

SJÄLVDEKLARATION

ÅLDER: 39. BOR: LÄGENHET I CENTRALA UMEÅ. FAMILJ: MAKEN URBAN OCH LILLE ELLIOTT TOLV DAGAR.
YRKE: KANSLIST LÄSER: JUST NU "DEN RÖDA VARGEN" AV LIZA MÅRKLUND. MUSIK: KENT HAR HANGT
MED LÅNGE. TV: GREYS ANATOMY. FRITID: RESOR OCH TRÄNING. KÖR: TOYOTA RAV 4.

STOLT OCH HEDRAD. Karriären har nått sitt slut för löparstjärnan Lena Aruhn. Nu har hon slagit sig in på andra banor – som mamma och "pamp" i Svenska Friidrottsförbundet. – Att bli mamma innebär en stor förändring och sen är jag både glad och hedrad att få vara kvar inom friidrottsfamiljen, säger hon.

FOTO: KENNETH SANDELIN

Aruhn har hittat en ny bana

Hon har varit elitfriidrottare hur länge som helst.

Nu har hon slagit sig in på andra banor – som mamma och friidrottspamp.

– Jag har dubbel anledning att vara både stolt och hedrad, säger Lena Aruhn.

Hon har en minst sagt brokig bakgrund som idrottstjej.

Det här handlar nämligen om Lidingötösen som visade sig ha massor av löpartalang i tidig ålder, men som blev sjuk i anorexia nervosa vilket innebar att hon inte åt lagad mat på sju år.

Spelade innebandy

En tillfällig karriär som elitspelare i innebandy i mitten på 90-talet – i Skogås-Trångsund – visade att hon fortfarande hade snabbheten kvar och snart var den fortspringande tjejen redo att göra comeback på friidrottsarenorna.

– Jag är ett levande bevis på att det inte är kört fast man är 25 år fyllda, säger Lena Aruhn och spricker upp i ett skönt kaxigt leende.

– Jag tycker mig ha anledning att vara rätt stolt. Särskilt som uppväxten var allt annat än

trygg då mina föräldrar skiljdes när jag var fyra och mamma dog när jag var tio år.

Det var på Lidingöolympiaden 1982 som tolvåriga Lena Aruhn slog igenom genom att springa ifrån allt och alla. Och efter den sena comebacken i slutet på 90-talet har hon varit den dominerande 400-meterslöparen i landet, med 52,32 som "pers".

Vad blev höjdpunkten på din friidrottskarriär?

– Europacupen i Gävle 2005. Jag sprang 400 meter på 52,40, min näst bästa tid någonsin och dessutom vann jag från bana åtta. Jag var även med och vann korta stafetten för Sverige och dagen efter satte vi svenskt rekord på 4x400 meter.

Några bakslag du vill glömma?

– Hela 2003! Då var det mycket motgång med skador och nära relationer med både cancer och dödsfall.

Hur gick det till när du blev norrlänning?

– Jag träffade Urban (min man) 2002. Han åkte bil ner till Stockholm och bjöd ut mig på lunch, då var ju saken naturligtvis klar. Vi hade träffats i sådär 20 timmar när jag packade in

hunden, cykeln och lite kläder i bilen och så åkte jag med honom upp till Umeå. Sen gifte vi oss året efter.

Nu, efter en lång och framgångsrik löparkarriär, är du på väg att bli civil på riktigt. Hur känns det?

– Jag har ju alltid haft ett jobb vid sidan om friidrotten, så just den biten blir nog inget problem. Sen blir det förstås en stor förändring i livet i och med att Elliott föddes den 11 maj. Det är självklart en stor händelse och bara att få bli mamma vid 39 års ålder är ju något att vara tacksam över.

Och så har du gått och blivit pamp. Hur känns det att ha blivit invald i Svenska Friidrottsförbundets styrelse?

– Omtumlande. När valberedningens ordförande ringde i höstas blev jag först förvånad och sedan jättehedrad. Att jag fick dom där av förbundet när Elliott föddes visar väl att de menade allvar, säger Lena och pekar glatt på den vackra blomkuketten på bordet.

Vilka blir dina viktigaste frågor i friidrottsförbundet?

– Rent allmänt får jag en chans att påverka sådant som inte är bra, framförallt sådant

som jag som aktiv inte tyckte var bra.

Kommer du att specialisera dig på några särskilda bitar?

– Självklart kommer jag jobba med elitverksamheten, bland annat med bekämpningen av dopningen. Jag kommer också ha hand om vissa mediafrågor samt ha kopplingen till friidrottsgymnasiet.

Hur ser du på friidrotten i Umeå?

– Framförallt är det olyckligt att friidrotten tvingats jobba så mycket i motvind och bland annat stå i skuggan av fotbollen. Under 90-talet stängdes Gammliavallen två gånger för ombyggnad och nu är det snart dags igen då "Vallen" stängs vid midsommar. Och inte blir det roligare i augusti då inomhushallen stängs på grund av Noliämässan.

Det är måhända inget bra klimat för friidrott i Umeå?

– Det vädermässiga kan vi inte påverka, däremot finns det andra saker som är positiva och där är just inomhushallen ett exempel. Vi har många duktiga friidrottare i Umeå men det kan inte vara så att de ska behöva åka till Skellefteå eller Ö-vik för att träna. Särskilt som den nya

arenan på campus blir klar först hösten 2010.

Det har snackats länge om en elitklubb i Umeå, men än har inget hänt. Varför?

– Därför att det skötts klantigt från början. Om vi ska gå ihop med något så måste vi känna att det vi går in i blir bättre än det vi redan har. Nu kom det ut i tidningarna redan i diskussionsstadiet och det blev helt enkelt fel väg att gå.

Det låter som du inte alls är för en elitklubb i Umeå?

– Vi i Ume FI har inte stängt några dörrar. Däremot är jag inte övertygad att det behövs en sådan klubb och därmed lägger vi energin på det som är bra för vår klubb och för våra aktiva.

Avslutningsvis, har du någon egen vision kring Umeås friidrott?

– Att vi kan ha ett stort arrangemang som sätter Umeå på friidrottskartan igen.

Blir det någon fler comeback på löparbanan?

– Även om jag älskar lukten av tartan så är det föga troligt. Å andra sidan pratar dom att lägga Finnkampen på Stadion i Stockholm 2013, så...

JERRY LINDKVIST